

می‌کند و آن عبارت از این است که مردم افغانستان به دلیل روحیه آزادی خواهی که دارند و به دلیل اینکه به ارزش های ملی خود پایبند هستند هیچ قدرت خارجی و بیرونی را نمی‌توانند تحمل کنند و لو این قربانی زیادی برای مردم افغانستان داشته باشد. بدون شک آنچه در افغانستان طی بیست سال گذشته اتفاق افتاد این که در نهایت با خروج خفت بار امریکایی ها و ناتو از افغانستان رقم خورد که این تنها در جغرافیای افغانستان خلاصه نشد بلکه بازتاب گسترده ای را در سطوح منطقه ای و بین المللی به همراه داشت. امروزه اگر آقای پوتین جرأت می‌کند در بحث اوکراین، امریکایی ها و ناتو را به انزوا سوق دهد و در برابر قدرت های غربی ایستادگی کند، این پیامد جنگ افغانستان است که نشان داد امریکا و ناتو در برابر یک ملت ولو با سلاح های ابتدایی، ولو با تکنولوژی و فناوری ابتدایی شکست پذیراند. بنابراین این شجاعت قطعاً روس ها را ترغیب کرد که آنها هم با فناوری پیشرفته و سطح تکنولوژی بالایی و سلاح های سنگینی که دارند بتوانند در برابر امریکایی ها اهداف سیاسی و ژئوپلیتیک آنها را ناکام بسازند چرا که اگر آقای پوتین به اوکراین حمله نمی‌کرد آنچه که تحلیل می‌شود این است که ناتو در پیرامون و در حیط خلوت روسیه همان سیاست نگاه به شرق خود را کماکان دنبال می‌کرد و به آن دلیل بود که در غرب آسیا یا به قول غربی ها خاورمیانه هم ما چنین روندی را شاهد بودیم که تأثیرات بسیار گسترده روی محور مقاومت داشت و ایده و انگیزه بیشتر برای روس ها بازتولید کرد.

برگردیم به دوره جمهوریت و فعالیت شخصی تان. شما به عنوان یک فعال رسانه ای و یک فعال در زمینه های سیاسی، آیا با طالبان همکاری می‌کردید یا علاقه مند به افکار آنها بودید که امروز در این پست نشستید؟

البته جمهوریت به مفهوم واقعی وجود نداشت، شعارهای دموکراسی و شعارهایی که در ارتباط با آزادی رسانه ها و انتخابات، امریکایی ها می‌خواستند در افکار عمومی مردم افغانستان تزریق کنند بسیاری از

